

KRONIEK

man, voor wien zij in gloed staat, ontbreekt. Zij geeft een indrukwekkende uitbeelding van alle fazes van verterenden, dierlijken hartstocht, maar Phædra gaat niet te gronde aan dezen hartstocht. Charlotte Köhler speelt de gevoelens nà elkaar, maar het verband tusschen deze gevoelens en de vrouw, die ze doorleeft, ontbreekt. Charlotte Köhler als actrice is slachtoffer geworden van eigen kunnen. Zij heeft het hoogste bereikt binnen de beperking. Nu laat ze deze beperking varen, verlaat het rustpunt, van waaruit zij schiep,

gaat over in een bewegingskunst, die voor háár te veel vrijheid laat. Haar uitbeelding verliest zijn gecompriëerde kracht en wordt overladen.

Aan het begin van dit artikel sprak ik over de hulpmiddelen van den acteur, die zij niet behoeft. Zij heeft een andere techniek geschapen. Maar ook deze middelen eischen een eigen techniek. En hij, die deze verstaat, scheidt een kunst, gelijkwaardig aan die van Charlotte Köhler, maar een andere.

Martha Dozy

M U Z I E K

DE RADIO EN DE MUZIEK

De vraag, of de radio-omroepen een muzikaal-cultureele taak te vervullen hebben en in hoeverre zij hieraan beantwoorden, is reeds meermalen opgeworpen en zij heeft dikwijls tot uitvoerige discussies aanleiding gegeven. Het is mij bij dergelijke beschouwingen herhaaldelijk opgevallen, dat men de muziek-uitzendingen en het concert-wezen over één kam scheert en de programma's van de radio-instellingen vrijwel uitsluitend blijkt te zien als een soort van dépendance van het répertoire, dat in de concertzaal opgeld pleegt te doen. De radio-omroepen hevelen hun symfonische programma's voor een deel uit de concertzaal over en bij menig belangrijk studio-concert wordt door het toelaten van publiek — vaak als stimuleerende factor voor de uitvoerende kunstenaars — de studio in een concertzaal herschapen. Nu de kwestie van de radio als factor in de muzikale volks-

opvoeding onlangs in de pers weer hier en daar is opgevlamd, lijkt het mij niet overbodig, eens na te gaan in hoeverre de muziek-distributie van de radio zich van die welke de concert-instellingen verzorgen kan onderscheiden. Vier punten komen hierbij m.i. noodzakelijk ter sprake.

In de eerste plaats zou men de mogelijkheid kunnen nagaan van een speciaal voor de radio geschreven soort muziek. Ik bedoel een muziek, welke zóó gecomponeerd en vooral: zóó geïnstrumenteerd is, dat zij door de microfoon het gunstigst tot haar recht komt. De ervaring heeft uitgewezen, dat lang niet alle partituren bij radio-transmissie even gunstig „doorkomen”. Hoe opener en doorzichtiger een orkestwerk geïnstrumenteerd is en hoe duidelijker de melodische liniatuur en thematische structuur is aangebracht, des te gemakkelijker vindt het zijn weg ongeschonden door de microfoon. Het zou vooral voor jonge componisten een leerzame en